

PARAULA I VIDA

ACTUALITAT

Participar en el bé del país

Enmig de la situació tensa i preocupant que hem viscut a Catalunya en els darrers mesos, per tantes raons, els ciutadans estem convocats a unes eleccions al Parlament de Catalunya per al proper dijous dia 21 de desembre, en unes circumstàncies extraordinàries. Votar a les eleccions és un dret a exercir i un deure a complir de manera responsable. Es tracta de quelcom tan important com encomanar el bon govern del país a uns legisladors i governants que hauran d'organitzar i promoure el bé comú, és a dir, unes condicions polítiques, socials i econòmiques que facin possible el desenvolupament de la vida de les persones d'acord amb la dignitat de cadascuna d'elles, i cercant sempre la pau social que és element essencial del bé comú. Amb el nostre vot, els ciutadans contribuïm de manera decisiva a la consecució d'aquests objectius tan importants.

Són molts els qui esperen que el Parlament que entre tots elegirem i el Govern que n'emergirà puguin retrobar el camí d'una veritable i respectuosa cooperació entre el govern de l'Estat i el de la Generalitat, per recompondre l'entesa, assegurar el bé comú de tots els ciutadans, garantir el respecte a les legítimes institu-

cions de l'autogovern català i assegurar que ningú no sigui humiliat ni represaliat pels seus posicionaments polítics. És urgent i necessari refer els ponts entre les persones, les famílies, els agents econòmics i les diverses administracions de manera que, sense renunciar a les pròpies conviccions per part de ningú i sense la vulneració de cap dret fonamental, s'eviti el sofriment i l'empobriment del país, així com el deteriorament de les relacions institucionals i interpersonals. Seguint el Papa Francesc podem dir que la reconciliació sincera es concreta i es consolida amb l'esforç de tothom i permet construir un futur millor. Cerquem la pau i la justícia a Catalunya i a tots els pobles germans d'Espanya, i donem passos fermes per ajudar a consolidar una veritable democràcia.

Davant les pròximes eleccions, hauré d'estar especialment atents a la manera com aquells a qui donem el nostre vot intentaran resoldre les qüestions importants: des de les polítiques socials i econòmiques respectuoses amb la dignitat de les persones, amb la lliure iniciativa social i empresarial juntament amb la recerca del treball digne per a tots, fins al respecte per la vida, per la família, pels drets fonamentals de les perso-

nes i dels pobles, i per l'atenció que és de justícia envers els col·lectius més desfavorits.

El proper dia 21 hem d'exercir el dret al vot amb lucidesa i ponderant amb sentit crític les propostes i les promeses dels partits i coalicions. Esforcem-nos per conèixer la veritat de les persones i dels programes, amb el seu real sentit polític i ideològic. Els candidats i els mitjans de comunicació tenen l'obligació moral de facilitar als votants el coneixement de la veritat dels programes i dels propòsits dels qui concorren a les eleccions. Segurament que cap de les ofertes polítiques no serà plenament conforme amb l'ideal evangèlic, ni tan sols amb l'ideal racional d'un ordre social totalment just, però convé optar pel bé possible i tenir molt en compte la caritat i la solidaritat. Tots hem de contribuir amb el nostre vot al bé comú, al bé de la societat amb esperit de veritat, de justícia, de solidaritat i de llibertat. L'amor i el servei a la pàtria deriven de la caritat, és a dir, de l'amor que ve de Déu i ens urgeix a buscar el bé de tots i cadascun dels nostres pròxims, fins i tot a costa d'alguns possibles sacrificis personals (vegeu el *Catecisme de l'Església Catòlica*, nn. 2239 i 2240).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

El *Cant de la Sibil·la* es recupera a diversos indrets de la diòcesi

Fa set anys es va recuperar a la Catedral de Santa Maria el *Cant de la Sibil·la* la nit de Nadal, abans de la celebració de la Missa del Gall.

El *Cant de la Sibil·la*—un drama litúrgic d'origen medieval que vol portar a la reflexió sobre les conseqüències de les nostres accions—és interpretada a la Catedral de Santa Maria, per la historiadora i soprano Laura de Castellet, i el cor que s'organitza per a aquest esdeveniment amb integrants de diverses corals, els caramellaires i afeccionats, dirigits per Lluís Obiols. A partir de les 23.30 h ja és tot a punt per començar. També es porta a terme el *Cant de la Sibil·la* a Ponts, on el director de la Coral Pontsicana, Narcís Cercós, en va fer una adaptació a partir del text i la melodia que recull l'Ordinari de la Catedral Urgel·litana de 1536 de la *Sibil·la*.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El do de Déu és per donar fruit

Es sorprenent la insistència de l'Evangeli en la necessitat de «donar fruit». Coneixem la paràbola dels talents; l'amo lloa els qui han rebut cinc talents o dos i els han fet produir, i condemna el qui ha guardat el seu talent sense treure'n cap fruit (Mt 25,14-30). En la paràbola dels mals vinyaters que no volen donar a l'amo el fruit de la vinya, Jesús acaba així: «Per això us dic que el Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el faci fructificar» (Mt 21,33-45). La paràbola del sembrador acaba subratllant el bon resultat de «la part de les llavors que va caure en terra

bona i va créixer fins que donà fruit: unes llavors van donar el trenta, unes altres el seixanta, unes altres el cent per u» (Mc 4,1-9). I en la curta paràbola de la figuera estèril, l'amo diu al pagès que la talli perquè en tres anys no ha donat fruit, i el pagès contesta: «Senyor, deixa-la encara aquest any. La cavaré tot al voltant i li tiraré fems, a veure si dona fruit d'ara endavant. Si no, fes-la tallar» (Lc 13,5-9).

La mirada religiosa sobre la nostra vida humana entén que tot el que som i el que tenim és do de Déu. Aquesta mirada acostuma a treure com a conseqüència la necessitat del reconeixement del

do gratuït, l'acció de gràcies i la lloança de Déu. En canvi, la mirada evangèlica subratlla una altra conseqüència; Déu ens fa el seu do perquè donem fruits d'amor, de justícia, de pau, de treball eficaç pel bé dels més necessitats, de confiança viva en Déu. Déu ens fa el seu do perquè doni fruit. És el que subratlla també l'Evangeli de Joan: «Sóc jo qui us he escollit i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que duri per sempre» (Jn 15,16).

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Participar en el bien del país

En medio de la situación tensa y preocupante que hemos vivido en Cataluña en los últimos meses, por tantas razones, los ciudadanos estamos convocados a unas elecciones al Parlamento de Cataluña para el próximo jueves día 21 de diciembre, en unas circunstancias extraordinarias. Votar en las elecciones es un derecho a ejercer y un deber a cumplir de manera responsable. Se trata de algo tan importante como encomendar el buen gobierno del país a unos legisladores y gobernantes que deberán organizar y promover el bien común, es decir, unas condiciones políticas, sociales y económicas que hagan posible el desarrollo de la vida de las personas de acuerdo con la dignidad de cada una de ellas, y buscando siempre la paz social que es elemento esencial del bien común. Con nuestro voto, los ciudadanos contribuimos de manera decisiva a la consecución de estos objetivos tan importantes.

Son muchos los que esperan que el Parlamento que entre todos elegiremos y el Gobierno que emergerá puedan reencontrar el camino de una verdadera y respetuosa cooperación entre el gobierno del Estado y el de la Generalitat, para recomponer el entendimiento, asegurar el bien común de todos los ciudadanos, garantizar el respeto a las legítimas instituciones del autogobierno catalán y asegurar que nadie sea humillado ni represaliado por sus posicionamientos políticos. Es urgente y necesario rehacer los puentes entre las personas, las familias, los agentes económicos y las diversas administraciones de forma que, sin que nadie tenga que renunciar a las propias convicciones y sin que se vulnere ningún derecho fundamental, se evite el sufrimiento y el empobrecimiento del país, así como el deterioro de las relaciones institucionales e interpersonales. Siguiendo al Papa Francisco podemos decir que la reconciliación sincera se concreta y se consolida con el esfuerzo de todos y permite construir un futuro mejor. Busquemos la paz y la justicia en Cataluña y en todos los pueblos hermanos de España, y demos pasos firmes para ayudar a consolidar una verdadera democracia.

Ante las próximas elecciones, tendremos que estar especialmente atentos a la forma en que aquellos a quienes damos nuestro voto intentarán resolver las cuestiones importantes: desde las políticas sociales y económicas respetuosas con la dignidad de las personas, con la libre iniciativa social y empresarial junto con la búsqueda del trabajo digno para todos, hasta el respeto por la vida, por la familia, por los derechos fundamentales de las personas y de los pueblos, y por la atención que es de justicia para con los colectivos más desfavorecidos.

El próximo día 21 tenemos que ejercer el derecho al voto con lucidez y ponderando con sentido crítico las propuestas y las promesas de los partidos y coaliciones. Esforcémonos por conocer la verdad de las personas y de los programas, con su real sentido político e ideológico. Los candidatos y los medios de comunicación tienen la obligación moral de facilitar a los votantes el conocimiento de la verdad de los programas y de los propósitos de quienes concurren a las elecciones. Seguramente que ninguna de las ofertas políticas no será plenamente conforme con el ideal evangélico, ni siquiera con el ideal racional de un orden social totalmente justo, pero conviene optar por el bien posible y tener muy en cuenta la caridad y la solidaridad. Todos debemos contribuir con nuestro voto al bien común, el bien de la sociedad con espíritu de verdad, de justicia, de solidaridad y de libertad. El amor y el servicio a la patria derivan de la caridad, es decir, del amor que viene de Dios y nos urge a buscar el bien de todos y cada uno de nuestros prójimos, incluso a costa de algunos posibles sacrificios personales (véase el *Catecismo de la Iglesia Católica*, nn. 2239 y 2240).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

El Festival Canòlich Music més en la cura del noi

El festival de música cristiana Canòlich Music, a Sant Julià de Lòria, va cloure dissabte 25 de novembre la millor edició fins ara per la implicació dels participants i pel nombre de músics i artistes que hi han volgut col·laborar i participar. Per a la comissió organitzadora cada vegada és més clar que la música és una de les millors eines per acostar els joves a l'espiritualitat i la fe en el context social d'avui.

La Missa ha aconseguit en la cinquena edició més grups de joves de diferents escoles d'arreu de Catalunya —Barcelona, Rubí, València, Puigcerdà, Tremps, Balaguer, Guissona— i també d'Andorra —Sant Ermengol, Escola Janer, l'Escola andorrana d'Encamp—; els grups han estat més cohesionats i més implicats en les activitats; i els nois han viscut moments de gran intensitat, com els que es van viure al matí a la pregària matinal.

Luís Plana, Delegat de Joventut i membre de l'equip organitzador, va valorar molt positivament el desenvolupament de tot el festival: «Amb una molt bona sintonia entre els joves, amb un bon suport dels monitors i dels professors acompanyants, amb la incorporació del gospel de nou a la missa, que ha estat molt ben valorat pels assistents, sense incidents destacables. Estem contents de com ha anat tot. Cada any aixequem una mica més el llistó i creiem que l'impacte en els joves és bo, perquè es fan preguntes que, tot sovint, també aquí durant la convivència, troben respostes, a través de l'amistat, la reflexió, la música i la pregària.»

L'organització també va destacar la implicació de les institucions i mitjans de comunicació: hi va haver molta representació de les autoritats de Sant Julià, membres del Comú i membres del Govern i del Parlament a la Missa —retransmesa per Canal Lòria Televisió, Andorra Televisió a Andorra, per Pirineus Televisió i Ràdio Estel a Catalunya i en directe a través de Youtube i Facebook— i que va ser una autèntica experiència intergeneracional. També es va poder seguir des de l'Hospital Ntra. Sra. de Meritxell, on per primera vegada, la Missa va

arribar a totes les habitacions, a través d'un conveni amb Lòria TV i Cable Mútua.

Aquest ha estat també el festival en el que hi han participat més músics i hi han hagut més concerts, i en els que els tallers han cercat la proximitat amb els artistes i les seves emocions, de compartir el testimoni de les seves experiències i vivències de fe vinculades i expressades en la música.

Laudato Si'

La natura i la sostenibilitat ecològica de la nostra acció a la Terra van ser ahir una constant en les activitats, reflexions, en les imatges i, sobretot, en l'Eucaristia, l'acte central del Festival Canòlich Music, que va aplegar gent de molt divers signe i edat, i que va desplaçar-se d'altres punts d'Andorra, de La Seu d'Urgell, i de les comarques properes.

Mons. Vives va fer, en la celebració eucarística, una salutació inicial als joves engrescant-los en el camí de la fe. Mn. Pepe Chisvert, Rector de la parròquia de Sant Julià de Lòria i Delegat d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell, va presidir-la i va ser concelebrada per diversos sacerdots de la parròquia, en-

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Sigueu testimonis valents de Crist allà on viviu i treballeu» (25 d'octubre).

@Pontifex: «La cultura de la trobada vol dir que més enllà de les nostres diferències som tots fills de Déu» (27 d'octubre).

@Pontifex: «Déu ens estima amb un amor tan ple de misericòrdia com per acollir-nos, custodiar-nos i perdonar-nos contínuament» (27 d'octubre).

@Pontifex: «Porta en el cor els patiments de cada ésser humà. Amb la pregària porta'ls tots cap a Déu» (29 d'octubre).

Mostra la implicació dels joves en el medi ambient

entre els que hi havia el Subdelegat de Joventut, Mn. Gabriel Casanovas, i el P. Raúl Tinajero, Director de la Pastoral Juvenil de la Conferència Episcopal Tarraconense.

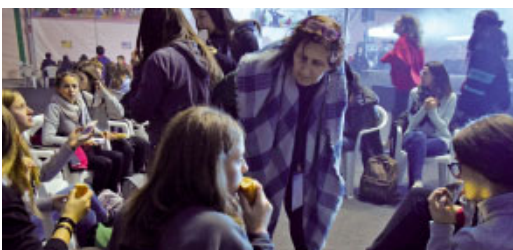
Els nois i noies hi van tenir un paper important, posant èmfasi en el canvi climàtic i allò que podem fer les persones per la cura del planeta, i es va lliurar un arbre a cada grup, 25 en total, com a símbol de la consciència per la preservació dels recursos sostenibles.

The Gospel Viu Choir, amb 80 cantaires pujats a l'escenari, van convertir la celebració en una autèntica festa del gospel i van fer participar els assistents amb ganes.

Entre algunes coses noves d'aquest any hi ha hagut la implicació de la comunitat jerònima que viu al Monestir de Refet en la trobada

jove i fabricant tasses amb el logo del Canòlich Music, pulseres, calendaris d'Advent, records diversos, que s'han posat a la venda amb un preu mòdic.

Divendres a la nit es va gaudir dels primers concerts. El dia 25, a les deu del matí, es va celebrar la pregària a la parròquia de Sant Julià, on una olivera posada al mig va formar part de la performance per fer consciència sobre el canvi climàtic i la responsabilitat de l'acció de l'home impulsant els joves a una actitud responsable vers el consum i la natura. Després el concurs «Dona't a conèixer» es va realitzar amb una notable participació de grups de joves d'ESO amb ganes de cantar i expressar-se. El concurs per a joves valors musicals va portar com a lema enguany: «La vida és pels altres.»

ADVENT

Nadal, quan l'amor abraça la vida!

L'amor no és amor fins que s'expressa. I sacrament vol dir expressió. Tots en tenim experiència. Quan estimem ens sentim receptors i transmissors de vida. L'amor sempre engendra vida tant en aquell que el dona com en aquell que el rep.

El primer moment d'aquesta expressió i experiència d'amor és la Creació. Déu es fa visible en l'evolució de l'univers: muntanyes, nits estrellades, animals, persona humana...

El segon moment d'aquesta expressió i experiència d'amor, més profund i més a la nostra mida, és Nadal. Déu entra en la història humana i es fa visible en Jesús de Natzaret revelant-nos la grandesa de la nostra condició humana perquè, si al principi ens va crear a imatge i semblança seva, ara podríem dir que Ell es fa a imatge i semblança nostra.

Per això el Nadal és el sacrament per excel·lència, la matriu que rega de saba divina tota la terra: creients i no creients. «La salvació ens ve per l'encarnació» deia Sant Irineu, al segle II. Però la salvació plena és revelació. Que és com dir: Jo m'assabento que m'estimes quan m'ho dius.

D'aquí que els sacraments són els símbols més sublims i, a la vegada, en moltes ocasions, els més banalitzats perquè han perdut el sentit transcendent que s'amaga en l'humà. Sigui per no saber presentar l'encant d'aquest món fascinant de bellesa natural, sigui per no saber despertar el sentit que amaga i que va més enllà d'allò que percebem. Per això molts, seduïts per les obres creades (Sav 13,1-7) es queden amb elles i diuen: per què hem d'esperar d'altres?

Els sacraments són elements naturals com el pa, l'aigua... Bellesa creada, resplendor del seu Creador. Que és com dir: si en mirar els seus signes hi veiem a Ell, quan això es doni, ens trobarem, sorpresos, amb aquesta paraula als llavis: *Gràcies*.

Els sacraments sempre ens recorden el nostre origen feble: Nadal. I el nostre destí gloriós: Pasqua. ¿I no creieu que és un vertader motiu de joia pensar que sobre aquest arc esplendorós hi transcorre tota la nostra existència que va de la vida a la Vida?

Mn. Joan Escales

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Dimarts [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, màrtir; sant Anastasi I, papa (399-401) i màrtir; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de

família, màrtir; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dimecres [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ Dijous [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nime-

ga; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Divendres [1S 1,24-28 / Sl: 1S 2,1.4-8 / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ Dissabte [Ml 3,1-4;4,5-6 / Sl 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Ketty (1390-1473), prev. a Cracòvia;

sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, vg. i mr.

24. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [2S 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Rm 16,25-27 / Lc 1,26-38]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmína, vg. princesa. *Missa de la vigília de Nadal*. □ [Is 62,1-5 / Sl 88 / Fets 13,16-17.22-25 / Mt 1,1-25 (o bé, més breu: 1,18-25)].

Diumenge III d'Advent

COMENTARI

Ens cal ser «veu que clama en el desert»

A la sinagoga de Natzaret (Lc 4,16s) Jesús amb l'oracle messiànic d'Is 61,1-2a presentarà el seu programa: *L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu perquè el Senyor m'ha ungit.*

Amb quina missió? *M'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a proclamar als captius la llibertat i sobretot proclamar l'any de gràcia del Senyor.*

Abans el profeta ha recordat: *Són les vostres culpes les que han obert un esvoranc entre vosaltres i el vostre Déu (Is 59,2).*

Ara l'oracle sobre la nova Jerusalem canta el goig dels qui s'han deixat salvar pel Senyor. *La meua ànima celebra el meu Déu que m'ha mudat amb vestits de victòria.*

L'Apòstol dona directrius amb dos nuclis temàtics: l'actitud constant davant Déu (v. 16-18) i les experiències carismàtiques (v. 19s).

Destaca l'exhortació a viure «*sempre*» contents, *pregar «sense cansar-se mai» i donar gràcies «en tota ocasió».*

Davant les manifestacions carismàtiques, Pau exhorta a defugir actituds superficials: ni exclusió apriorística (*No sufoqueu l'Esperit*) ni adhesió indiscriminada. *Examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo.*

Després de la Immaculada, l'altre personatge clau a l'Advent és el Baptista: home amb història que ve de dalt. *Déu envià un home que es deia Joan.*

Li pregunten «*Qui ets tu?*» i diu: *Sóc veu que crida en el desert: «Aplaneu el camí al Senyor» essent testimoni de vivències personals.*

Escolta Déu i viu allò que et diu i així transmet el missatge fet vida en la teua persona.

Joan era la llàntia encesa (Jn 5, 35) de qui tots pensaven si no fóra potser el Messies (Lc 3,15), però que confessà «Jo no sóc el Messies» sinó testimoni vingut a donar testimoni de la Llum perquè per ell tothom arribés a la fe.

Nadal: el preparo expressant la meua fe?

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la bona nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor. Aclamo el Senyor ple de goig, la meua ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joiells. El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

▶ Salm responsorial (Lc 1)

R. *La meua ànima celebra el meu Déu.*

La meua ànima magnifica el Senyor, / el meu esperit celebra Déu que em salva, / perquè ha mirat la petita de la seva serventa. / Des d'ara totes les generacions em diran benaurada. R.

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. / El seu nom és sant, / i l'amor que té als qui creuen en ell / s'estén de generació en generació. R.

Ompli de béns els pobres, / i els rics se'n tornen sense res. / Ha protegit Israel, el seu servent, / s'ha recordat del seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,16-24)

Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia, examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, guardeu-vos de tota ombra de mal.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,6-8.19-28)

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no sóc el Messies.» Li preguntaren: «Qui ets, doncs? Elies?» Els diu: «No el sóc.» «Ets el Profeta que esperem?» Respongué: «No.» Li digueren: «Doncs, qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: què dius de tu mateix?» Digué: «Sóc una veu que crida en el desert: «Aplaneu el camí del Senyor», com diu el profeta Isaïes.» Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «Per què bateges, doncs, si no ets el Messies, ni Elies, ni el Profeta?» Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no sóc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat.» Això va passar a Betània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 61,1-2a.10-11)

El Espíritu del Señor está sobre mí, porque el Señor me ha ungió. Me ha enviado para dar la buena noticia a los pobres, para curar los corazones desgarrados, proclamar la amnistía a los cautivos, y a los prisioneros la libertad; para proclamar un año de gracia del Señor. Desborde de gozo en el Señor, y me alegro con mi Dios: porque me ha puesto un traje de salvación, y me ha envuelto con un manto de justicia, como novio que se pone la corona, o novia que se adorna con sus joyas. Como el suelo echa sus brotes, como un jardín hace brotar sus semillas, así el Señor hará brotar la justicia y los himnos ante todos los pueblos.

▶ Salmo responsorial (Lc 1)

R. *Me alegro con mi Dios.*

Proclama mi alma la grandeza del Señor, / se alegra mi espíritu en Dios, mi salvador; / porque ha mirado la humildad de su esclava. / Desde ahora me felicitarán todas las generaciones. R.

Porque el Poderoso ha hecho obras grandes en mí: / su nombre es santo, / y su misericordia llega a sus fieles / de generación en generación. R.

A los hambrientos los colma de bienes / y a los ricos los despide vacíos. / Auxilia a Israel, su siervo, / acordándose de la misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 5,16-24)

Hermanos: Estad siempre alegres. Sed constantes en orar. Dad gracias en toda ocasión: esta es la voluntad de Dios en Cristo Jesús respecto de vosotros. No apaguéis el espíritu, no despreciéis las profecías. Examinadlo todo; quedaos con lo bueno. Guardaos de toda clase de mal. Que el mismo Dios de la paz os santifique totalmente, y que todo vuestro espíritu, alma y cuerpo, se mantenga sin reproche hasta la venida de nuestro Señor Jesucristo. El que os llama es fiel, y él lo realizará.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,6-8.19-28)

Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que todos creyeran por medio de él. No era él la luz, sino el que daba testimonio de la luz. Este es el testimonio de Juan, cuando los judíos enviaron desde Jerusalén sacerdotes y levitas a que le preguntaran: «¿Tú quién eres?» Él confesó y no negó; confesó: «Yo no soy el Mesías». Le preguntaron: «¿Entonces, qué? ¿Eres tú Elías?» Él dijo: «No lo soy». «¿Eres tú el Profeta?» Respondió: «No». Y le dijeron: «¿Quién eres, para que podamos dar una respuesta a los que nos han enviado? ¿Qué dices de ti mismo?» Él contestó: «Yo soy la voz que grita en el desierto: «Allanad el camino del Señor», como dijo el profeta Isaías». Entre los enviados había fariseos y le preguntaron: «Entonces, ¿por qué bautizas si tú no eres el Mesías, ni Elías, ni el Profeta?» Juan les respondió: «Yo bautizo con agua; en medio de vosotros hay uno que no conocéis, el que viene detrás de mí, y al que no soy digno de desatar la correa de la sandalia». Esto pasaba en Betania, en la otra orilla del Jordán, donde Juan estaba bautizando.